

Sztuki wizualne w teatrze i operze

Od Leonarda da Vinci do współczesności

Scenariusz zajęć z uczniami szkoły ponadpodstawowej

TEMAT

SZTUKI WIZUALNE W TEATRZE I OPERZE – OD LEONARDA DA VINCI PO WSPÓŁCZESNOŚĆ

CELE LEKCJI

1. Poznawcze:

- Zrozumienie roli sztuk wizualnych w tworzeniu scenografii teatralnej i operowej.
- Zapoznanie uczniów z twórczością Leonarda da Vinci i jego wpływem na sztukę.

2. Umiejęnościowe:

- Rozwijanie umiejętności projektowania przestrzeni scenicznej i kompozycji.
- Ćwiczenie technik artystycznych podczas tworzenia miniatur scenograficznych.

3. Wychowawcze:

- Kształtowanie umiejętności pracy zespołowej.
 - Rozwijanie wyobraźni i kreatywności uczniów.
-

METODY

- Metoda rozmowy kierowanej i dyskusji (wprowadzenie i omówienie dzieł sztuki).
 - Analiza dzieł sztuki (analiza wybranych dzieł Leonarda da Vinci i ich symboliki).
 - Metoda warsztatowa (zajęcia praktyczne tworzenia scenografii).
-

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

- Reprodukcje dzieł Leonarda da Vinci (obrazy, szkice techniczne i anatomie).
 - Materiały plastyczne: kartony, farby, kleje, nożyczki, bibuła, tkaniny, kredki, flamastry.
 - Drukowane zdjęcia scenografii z wybranych spektakli Opery Śląskiej.
-

PRZEWIDYWANY CZAS ZAJĘĆ

3 x 45 minut

Sztuki wizualne w teatrze i operze

Scenariusz zajęć z uczniami szkoły ponadpodstawowej

PROPONOWANY SCENARIUSZ ZAJĘĆ

1. Wprowadzenie do epoki renesansu i sztuki Leonarda da Vinci (15 minut)

- Nauczyciel rozpoczyna lekcję od krótkiego wprowadzenia na temat renesansu i sztuki Leonarda da Vinci, omawiając jego wszechstronność jako artysty, wynalazcy i naukowca.

- Prezentacja wybranych dzieł da Vinci (m.in. „Mona Lisa”, „Ostatnia Wieczerza”, szkice techniczne i projekty maszyn). Nauczyciel omawia, w jaki sposób Leonardo łączył sztukę z nauką i jak wpływał na rozwój sztuk wizualnych.

- Dyskusja o możliwościach wykorzystania symboliki i perspektywy da Vinci w scenografii teatralnej. Nauczyciel pokazuje, jak elementy jego twórczości, np. realizm postaci czy umiejętność tworzenia przestrzeni, mogą znaleźć odzwierciedlenie w teatrze i operze.

2. Historia scenografii i jej rola w teatrze i operze (15 minut)

- Nauczyciel opowiada o historii scenografii – od prostych aranżacji w starożytnym teatrze po pełne rozmachu dekoracje renesansowe i współczesne.

- Omówienie, jak scenografia buduje klimat spektaklu i w jaki sposób artyści scenografii inspirowali się dziełami mistrzów, takich jak da Vinci.

- Krótkie wprowadzenie do współczesnych scenografii Opery Śląskiej – analiza wybranych zdjęć i przedstawienie kontekstu.

3. Analiza przykładowych scenografii operowych (15 minut)

- Nauczyciel przedstawia przykłady współczesnych scenografii w operze i teatrze, inspirowanych dziełami da Vinci i renesansu.

- Uczniowie dyskutują, jakie emocje wywołują u nich scenografie, i jakie elementy sztuki wizualnej można by zastosować, aby wzmocnić przekaz.

- Omówienie koncepcji światłocienia (chiaroscuro) stosowanego przez da Vinci i jego roli w budowaniu nastroju, przestrzeni i głębi sceny.

4. Praca praktyczna – Tworzenie miniatur scenografii (60 minut)

- Uczniowie dzielą się na grupy i wybierają temat do stworzenia miniatury scenografii. Inspiracją mogą być spektakle Opery Śląskiej lub własna interpretacja w stylu renesansu.

- Zadaniem grup jest zaplanowanie i stworzenie miniatury scenografii w oparciu o techniki stosowane przez Leonarda da Vinci: perspektywa, światłocień, realistyczne detale.

- Każda grupa może dodać własne elementy, które zinterpretują renesansową sztukę w kontekście współczesnej scenografii.

MATERIAŁY DO PRACY

- Każda grupa otrzymuje kartony do zbudowania bazy sceny oraz materiały do dekoracji, tak aby uczniowie mogli stworzyć miniaturę, trójwymiarową scenografię.

- Nauczyciel inspirowa uczniów, podpowiadając, jak uzyskać efekt głębi lub jak wykorzystać światło i kolor, aby nawiązać do stylu da Vinci.

Sztuki wizualne w teatrze i operze

Scenariusz zajęć z uczniami szkoły ponadpodstawowej

5. Prezentacja prac i omówienie (20 minut)

- Każda grupa prezentuje swoją miniaturę scenografii, omawiając wybrane inspiracje i techniki.
- Nauczyciel podsumowuje, zwracając uwagę na zastosowanie zasad perspektywy i światłocienia oraz nawiązań do dzieł renesansowych.
- Uczniowie mogą komentować nawzajem swoje prace i wymieniać się spostrzeżeniami na temat procesu tworzenia.

6. Podsumowanie i refleksja (10 minut)

- Nauczyciel podsumowuje lekcję, podkreślając znaczenie renesansu i twórczości Leonarda da Vinci dla rozwoju sztuki scenograficznej.
- Uczniowie dzielą się swoimi wrażeniami z tworzenia scenografii i tym, co odkryli na temat łączenia elementów wizualnych i teatralnych.

